

رازی و خوانندگان

بوده است. این دانشگاه اقدام عاجلی انجام نداده است.

تهران-دکتر محمدی-داروساز

❖ پاسخ به نقد گزارش

□ پس از درج نقد دکتر اجتماعی مهربر نقطه نظرات خانم دکتر اسماعیلی مسؤل فنی محترم کارخانه دکتر عبیدی، خانم دکتر اسماعیلی نیز پاسخی به شرح زیر مرقوم فرموده‌اند:
« ... اینجانب نامه ارسالی آقای دکتر شهرام

❖ پروانه‌های تأسیس داروخانه در تهران چه شد؟

پس از حدود ۶ سال وزارت بهداشت و دانشگاه‌های علوم پزشکی حوزه تهران نظری نیز به تهران انداخته‌اند و در آبان ماه ۷۸ اعلام شد که متقاضیان تأسیس داروخانه در تهران مدارک خود را به دانشگاه شهید بهشتی ارسال کنند. اکنون پس از گذشت بیش از ۷ ماه هنوز هیچ اولویتی شناخته نشده و پروانه‌ای نیز صادر نگردیده است. با توجه به اینکه تنها یک اولویت در شهر تهران مورد نظر

اجتماعی مهر را مطالعه نمودم. در ارتباط با مصاحبه همانطور که مستحضر می‌باشند به‌طور کلی نظرات متفاوتی وجود دارد. اینجانب به عنوان مصاحبه کننده نظرات شخصی خود را اعلام نمودم و به صورت کلی موضوع را مطرح نمودم ایشان هم نظرات خود را اعلام نمودند و در این ارتباط کلی صحبت گردید و قصد توهین یا جسارت وجود نداشته است و نظرات آقای دکتر اجتماعی‌مهر نیز به عنوان یک مصاحبه شونده قابل احترام می‌باشد. در ضمن به نظر اینجانب بحث و پاسخ خاصی وجود ندارد.»

تهران- دکتر اسماعیلی- داروساز

❖ عدم اطلاع از وضعیت مناطق محروم

«... سؤالی مطرح می‌کنم. کدامیک از مراکز بهداشتی درمانی دارای داروساز می‌باشد؟ البته منظور بنده بیمارستانهای مراکز استانها نمی‌باشد که در داروخانه یک بیمارستان چندین داروساز مشغول کار می‌باشد. سری به شهرستانها بزنید آن وقت منظور حرفهای بنده را متوجه خواهید شد در سطح شبکه یک شهرستان دورافتاده، شما اگر وضعیت خوبی داشته باشید حداکثر یک یا دو داروساز خواهید دید که آنها هم فقط در خود شهرستان (بیمارستان) مشغول کار می‌باشند. حال چند سؤال در ذهن مطرح می‌گردد:

- ۱- آیا ما با کمبود دکتر داروساز مواجه هستیم؟
- ۲- آیا داروسازان محترم حاضرند به شهرستانهای دورافتاده بروند؟

حال سؤال مهمتر اینکه کدام داروسازی حاضر است در شرایطی که بعضی از پزشکان ما در روستاها خدمت می‌کنند حتی برای یک روز زندگی کند؟ در جایی که حتی آب خوردن وجود ندارد،

در جایی که یک پزشک مجبور است با یک ظرف ۲۰ لیتری (بیست لیتری) آب، ۲۴ ساعت تمام احتیاجات خودش را با آن برطرف کند. در جایی که یک پزشک هم طبابت می‌کند هم مسؤول داروخانه است هم مسؤول تزریقات، آنهم ارایه خدمات ۲۴ ساعته می‌باشد و روز و شب برایش فرقی نمی‌کند.

وقتی که سیستم بهداشتی ما قادر نیست یک تکنیسین دارویی را به مراکز بهداشتی درمانی جهت ارایه خدمت بفرستد صحبت کردن از این مسأله که داروخانه‌های مراکز چرا نسخشان را پزشکان تایید می‌کنند آیا به نظر شما تعجب آور نیست؟! آیا صحبت کردن از این موضوعات نشاندهنده عدم آگاهی و عدم اطلاع این افراد از وضعیت موجود در مناطق محروم نیست؟

بیاییم به جای این که همیشه از مسایل صنفی و حقوقی صحبت کنیم با یکدیگر همکاری نزدیک داشته باشیم یکدیگر را به امتیازاتی که هیچ کدام از همکاران داروساز و پزشک ندارند متهم نکنیم. اینجانب از حضور تمام داروسازان محترم عذرخواهی می‌کنم، ولی همانطور که همه می‌دانیم اینها تنها بخشی از واقعیات تلخی است که سیستم بهداشتی ما گریبانگیر آن است.

بگردید، بگردید در این خانه بگردید

در این خانه غریب، غریبانه بگردید

یکی مرغ همین بود که هفت دل من بود

چو لانه او نیست، پی لانه بگردید

بر آن عقل بفتیرید که عشقش نپسندید

در این حلقه زنجیر بودیوانه بگردید

در این کنج غم آبار نشانش نتوان داد

اگر طالب گنجد، به ویرانه بگردید»

رژن- همدان- دکتر رضا یوسفی- پزشک